

BREČÍME A NEVÍME, *KUDY DÁL*

BOLEST ZASTÍNÍ VŠE PĚKNÉ

Ve chvílích opravdu těžkých často zapomeneme na všechno dobré. Jakoby přítomná bolest zcela zastínila vše pěkné. Teď je to prostě těžké, jenom těžké.

Také u apoštolů vidíme, že ve chvílích Ježíšova utrpení jakoby zapomněli na všechno, co předtím s Ježíšem zažili, svět se jim zhroutil, rozutekli se, schovávají se, jsou bezradní, mají strach. Nepomohlo, že viděli zázraky, že viděli i Ježíšovo proměnění na hoře. Na první pohled ve zkoušce neobstáli. Když ale čteme Bibli dál, tak konečný obrázek je jiný. Zkouškou nakonec prošli a splnili poslání, které jim Ježíš dal: Hlásat evangelium.

JSOU SITUACE, VE KTERÝCH NELZE „ZVÍTĚZIT“

Obstát ve zkoušce pro většinu lidí znamená „zvítězit“. Jsou ale v životě i situace, ve kterých nejde „zvítězit“, kdy je úspěchem už jen to, že těžkosti uneseme a „přežijeme“. Obstát ve zkoušce někdy spíše znamená zkouškou projít. Doslova někdy protrpět. Ani to není snadné. V čem člověk najde sílu?

VŠECHNO MŮŽE DOSTAT SMYSL

Kromě síly, kterou člověk mohl načerpat z krásných chvil života, je zde ještě jedna věc, kterou nám ukazuje událost Proměnění Páně. Spolu s Ježíšem se totiž zjevují také Mojžíš a Eliáš a mluví s ním o jeho smrti a utrpení, která má přijít. Apoštolové tak mohou pochopit, že Kristova smrt je součástí Božího plánu, že to nepochopitelné a tragické, co Ježíše čeká, má smysl a význam.

To nedůležitější, co i nám pomáhá obstát a projít zkouškami utrpení – jsou víra a naděje, že to všechno může dostat smysl. Věříme, že když do našeho života vstoupila těžká zkouška, může dostat svůj smysl. Smysl, který my třeba nechápeme.

BREČÍME A NEVÍME, KUDY DÁL

Může se stát, že se pod tíhou trápení hroutíme, brečíme a nevíme, kudy dál. Někdy dokonce víme, jaký to má vše smysl, ale stejně nás to těžké srazí na kolena. Ale přesto zůstává víra a naděje.

Tak nějak si představují apoštolové po Kristově smrti ve večeradle: Zničené, bezradné, plné slz i vzteku, ale přitom všem stále s jakýmsi neurčitým pocitem, že ještě není všemu konec, že ještě se něco musí stát. Proto zůstávají a proto se dočkají. Dočkají se setkání se vzkříšeným Kristem a daru Ducha svatého. Kéž také my dokážeme čekat, kéž také my se dočkáme toho, co si teď ještě představit nedokážeme...

Zpracováno podle kázání P. Hofírka, pavelhofirek.cz.
Redakčně upraveno, zkráceno.